

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1019/2021
22.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Снежане Дуњић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 од 11.09.2019. године и 2Кв.566/19 од 28.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Снежане Дуњић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 од 11.09.2019. године и 2Кв.566/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 од 11.09.2019. године одређено је да се окривљеном АА утврђују трошкови на име одбране од стране браниоца у предмету Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 у укупном износу од 6.418.632,00 динара, те је обавезана Република Србија – Виши суд у Зрењанину да наведени новчани износ исплати окривљеном АА на означени текући рачун, а у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 2Кв.566/19 од 28.11.2019. године, уважавањем у целости жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначено је решење Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 од 11.09.2019. године тако што се окривљеном АА на име трошкова одбране од стране браниоца у предмету Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 досуђује укупан износ од 6.360.132,00 динара, те је обавезана Република Србија – Виши суд у Зрењанину да наведени новчани износ исплати окривљеном АА на означени текући рачун, а у року од 60 дана од дана доношења решења, под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Снежана Дуњић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини или делимично првостепено и другостепено решење или само другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Зрењанину или да преиначи у целини или делимично првостепено и другостепено решење тако што ће окривљеном АА досудити новчани износ од 7.619.632,00 динара, као и да обавезе Виши суд у Зрењанину да окривљеном надокнади трошкове састављања захтева за заштиту законитости у износу од 93.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате, а у року од 15 дана од дана достављања писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења, као и евентуалне трошкове судске таксе колико исти буду износили.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су побијаним решењима Вишег суда у Зрењанину на штету окривљеног повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, те Тарифног броја 3. став 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012). Наиме, по ставу браниоца, суд је требало да окривљеном за свих 28 одржаних главних претреса призна трошкове у пуном износу на име награде његовом браниоцу за присуствовање на истима, а не да окривљеном за поједине главне претресе које сматра прекинутим, за наредне дане када су исти настављани, призна право на награду браниоцу само за започете сате, обзиром да до њиховог прекида није дошло кривицом окривљеног, а осим тога не ради се само о пуком присуству браниоца окривљеног тој процесној радњи суда, већ се ради о заступању одбране са свим припадајућим законским овлашћењима за сваки дан посебно.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, правилно је Виши суд у Зрењанину окривљеном АА везано за унапред заказани главни претрес у трајању од више радних дана у континуитету, а за дане када је тај прекинути главни претрес настављан досудио само награду браниоцу за започете сате. Ово са разлога јер унапред заказани главни претрес у трајању од више радних дана у континуитету представља једну јединствену процесну радњу, а не више процесних радњи, независно од броја радних дана или од броја сачињених и посебно потписаних записника, а како је то правилно нашао и Виши суд у Зрењанину у побијаним нижестепеним решењима, а што је по налажењу Врховног касационог суда

у складу са одредбама Тарифног броја 2. и 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем указује да су побијаним другостепеним решењем на штету окривљеног повређене одредбе Тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, обзиром да је по ставу браниоца другостепено веће Вишег суда у Зрењанину било дужно да побијаним другостепеним решењем окривљеном досуди трошкове поступка на име награде браниоцу за састављање жалбе на првостепено решење о трошковима кривичног поступка, јер жалба на решење о трошковима поступка према Тарифном броју 4. став 2. Адвокатске тарифе спада у остале поднеске у кривичном поступку.

Наиме, иако стоји навод браниоца окривљеног АА да је Тарифним бројем 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012 од 24.12.2012. године) прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку, те да жалба на решење о трошковима кривичног поступка спада у остале поднеске у кривичном поступку, обзиром да представља поднесак у ширем смислу, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају правилно другостепено веће Вишег суда у Зрењанину није побијаним другостепеним решењем одлучивало о трошковима на име награде браниоцу за састављање жалбе изјављене на првостепено решење о трошковима кривичног поступка Вишег суда у Зрењанину 5К.24/19 од 11.09.2019. године, а који су постављени у изјављеној жалби. Ово имајући у виду да је одредбом члана 267. ЗКП прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. овог законика, тако да, сходно цитираној одредби Законика о кривичном поступку, суд правног лека, приликом одлучивања о жалби изјављеној против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, другостепеним решењем одлучује само о оним трошковима који су садржани у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, док ће о трошковима кривичног поступка који су настали код суда правног лека, конкретно о трошковима поступка на име награде браниоцу за састављање жалбе на првостепено решење, суд правног лека одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 267. ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног оспорава чињенични закључак суда да главни претреси од дана 17.03.2011. године и 18.03.2011. године нису одржани, износећи сопствену тврдњу да су наведена два главна претреса одржана, а што се по браниоцу може утврдити увидом у интернет портал Вишег суда у Зрењанину за предметни кривични поступак, те с тим у вези бранилац последично оспорава и као неправилно утврђену висину износа досуђених трошкова кривичног поступка, чиме бранилац окривљеног заправо указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране суда, а што није дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па стога Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту

законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Снежане Дуњић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**